

az Alkotmánybíróság
részére

a Békési Járásbíróság
útján

Békés
Széchenyi tér 15.
5630

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	1V/214-0/2016
Érkezett:	2016 FEBR 05.
Példány:	4
Melléklet:	4x3 + 9

BÉKÉSI JÁRÁSBÍRÓSÁG	1.
Postai úton, elektronikus úton, e-mailen érkezett, személyesen beérkezve, átadókönyvvel érkezett, gyűjtőszekrényben átadva	
Érkezett:	2016 FEBR 1 -
Példány:	4
Melléklet:	3x4 + 1 db
Az ügyben:	P.20.332/2014

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [redacted] mint indítványozó, a [redacted]
(székhely: [redacted]) mint közös képviselő útján az Alkotmánybíróságról szóló
2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.I.21.351/2015/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény „Szabadság és Felelősség” része XIII. cikkét, XXII. cikkét, XXIV. cikkét, XXVIII. cikke (7) bekezdését (továbbiakban: XXVIII. cikk) és ezzel összefüggésben az „Állam” rész „A bíróság” részének 28. cikkét (továbbiakban: 28. cikk).

A kérelem indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához 2015.07.08. napján a Gyulai Törvényszék 2.Pf.25.089/2015/5. számú ítélete ellen.
A Kúria Pfv.I.21.351/2015/2. számú végzését 2015.11.30. napján vette kézhez az indítványozó, amelyben a Kúria a Pp. 271. § (2) bekezdése és a Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította, mert álláspontja szerint a közös költség megfizetésére irányuló per nem ingatlan tulajdonjogára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkozik, az nem az ingatlanhoz kapcsolódik.

2. Álláspontunk szerint a Kúria a hivatkozott végzésével megsértette az Alkotmány XIII. cikkének a tulajdonjoghoz való jogot előíró rendelkezését, a XXII. cikk (1) bekezdését az emberhez méltó lakhatásra vonatkozóan, a XXIV. cikkének (1) bekezdését az ügyek hatóságok által való tisztességes elintézésének vonatkozásában, a XXVIII. cikk (7) bekezdésében a jogorvoslati jog jog vonatkozásában és ezzel szoros összefüggésben a 28. cikkében foglalt, a jogorvoslat, mint jogalkalmazás során a jogszabályok értelmezésével kapcsolatban előírt józan észre, a közjóra, az erkölcsösségre, és a gazdaságosságra való feltételezés érvényesítését, mindezt akkor,

amikor a Pp. 271. § (2) bekezdése alapján az indítványozó felülvizsgálati kérelmét akként minősítette, hogy az ügy nem vonható azon perek körébe, amelyeknél az értékhatártól független elbírálás lehetőségét a jogszabály biztosítja, mert a Kúria szerint a közös költség megfizetésére irányuló per nem ingatlanhoz kapcsolódik.

3. Az indítványozó a Magyar Állam I. r. és a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó Zrt. II. r. alperesek ellen keresetet nyújtott be a Békési Járásbírósághoz közös költség megfizetése iránt. Az első fokú bíróság 3.P.20.332/2014/14. számú ítéletével szemben az indítványozó fellebbezéssel élt a Gyulai Törvényszékre, mert álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul vont le perköltség tételeket, kamatokat, a Felperes javára fizetendő perköltségről az ítélet rendelkező részében nem rendelkezett, csak az ítélet indokolásában, továbbá megalapozatlanul ítélte meg az Alperes javára szolgáló körülménynek a perköltségviselés vonatkozásában azt, hogy Alperes a per megindulását követően teljesített fizetést a Felperes felé.

A Gyulai Törvényszék a 2.Pf.25.089/2015/5. számú ítéletével az első fokú ítéletet helybenhagyta és Felperes terhére további perköltséget – részben az Állam, részben az Alperes javára – állapított meg. Mindezzel a Gyulai Törvényszék megsértette az 1959: IV. törvény 290. és 293. §§, a 2013. évi V. törvény 6:46. §, a 2003: CXXXIII. törvény 3. § (3) bekezdése, a 13. §-a, 24. § (1) bekezdése, 56. § 2. pontja, a Ptk. 301. § (3) bekezdése, valamint a Pp. 67. § (2) bekezdése, a 75. § (1)-(2) bekezdése, 77. §-a, 213. § (1) bekezdése, 221. § (1) bekezdése, 392. § (1) - (2) bekezdése törvényi rendelkezéseit és a 32/2003 IM rendelet rendelkezéseit.

A Pp. 271. § (2) bekezdés második fordulata rögzíti, hogy „**Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik** a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés *b)* pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés *a)* pontjában meghatározott ügyekre, valamint **azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek**, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul”.

Az Alaptörvény XIII. cikke védi a tulajdonjogot, amikor (1) bekezdésében kimondja, hogy mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár. A korábbi Ptk. és az új Ptk. is a tulajdonjog egy speciális formájaként határozza meg a társasházi tulajdont a külön tulajdonok és a közös tulajdon egy speciális formájaként. A Ptk-k alapján a társasházakról szóló 2003: CXXXIII. törvény konkrétan meghatározza ennek a speciális – egyébként jogrendszeri elhelyezkedés szempontjából a közös tulajdonon belül lévő – tulajdoni formának a szabályait és az ennek a tulajdonnak a fenntartásával és működtetésével kapcsolatos szabályokat.

Álláspontunk szerint azzal, ha valaki társasházi ingatlan tulajdonjogot szerez, úgy ez a szerző az ezen albetét tulajdonjogának megszerzésével egy, a társasházi törvény kógens előírásai által meghatározott speciális (társasházi) jogviszony alanyává válik, amely jogviszony azonban nem választható el az adott ingatlantól, valamint annak tulajdonlásától vagy birtoklásától.

Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy a társasházi törvény 32. § alapján a közös képviselő a hátralékos tulajdonostárs külön tulajdonának és a hozzá tartozó közös tulajdoni hányadának jelzálogjoggal való megterhelését rendelheti el, amely jelzálog bejegyzés így az ingatlanra vonatkozó jogviszonyból ered és ingatlant terhelő jogra vonatkozik.

A közös költség a társasházi törvény 24. § (1) bekezdése szerinti, a lakások fenntartásának költségét jelenti, a teherviselés, mint a tulajdonjog tartalma, a tulajdonjoghoz elválaszthatatlanul kapcsolódik és annak mértékéhez igazodik, így bárholnan is közelítjük a kérdést, a közös költség fizetési kötelezettség ingatlanhoz kapcsolódó kötelezettség és az ingatlanhoz való kapcsolódás maga megvalósítja (kimeríti) a Pp. 271. § (2) bekezdésének második mondata azon fordulatát, hogy: „Ez

az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik.....azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek,...". Társasházi – jellemzően – lakás tulajdonosának lenni azt jelenti, hogy ingatlan tulajdonosa a tulajdonostárs, az ingatlant terhelő jog a közös költség fizetés igénylésének joga a társasház, mint közösség részéről, és az ingatlan (albetét) tulajdonlása maga az ingatlanra vonatkozó tulajdonjog, mint jogviszony, és amely tulajdonjog a jogok és kötelezettségek elválaszthatatlan egysége: jog a tulajdonos részéről a lakás a kizárólag használatára, hasznosítására és kötelezettség a tulajdonos részéről a tulajdonát magában foglaló társasház közös tulajdonú részeinek a közös költségen keresztül való fenntartására többek között azért, hogy a saját külön tulajdonát tulajdonosként használhassa.

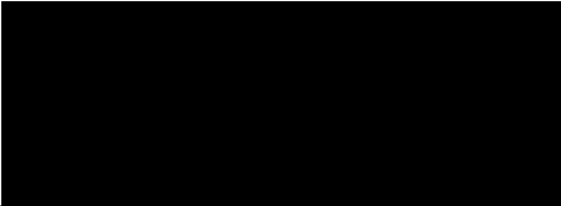
Ha van ezen a bolygón jog, amely ingatlan tulajdonára, azt terhelő jogra, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból ered, akkor az nem más, mint a társasházi közös tulajdon fenntartását biztosító közös költség fizetési kötelezettség, mert ennek elmulasztása – túl azon, hogy más hasonló helyzetű tulajdonostársak saját ingatlan tulajdoni használatát sértheti – ad absurdum a saját ingatlan tulajdonjog használatát is sértheti, mert ha karbantartás hiányában leomlik a lépcsőház, akkor a pld. 3. emeleten lakó – közös költséget nem fizető -tulajdonos meg sem tudja közelíteni a tulajdonát!

A Kúria, amikor a felülvizsgálati kérelmet elutasította, akkor az Alaptörvényünk fentebb hivatkozott XIII. cikkének a tulajdon védelmét általános érvennyel kimondó rendelkezését sértette meg, amikor az ezt a fentiek szerinti konkretizáló törvényi előírásokat tévesen, illetve kifejezetten jogellenesen értelmezte és zárta el a rendkívüli jogorvoslat elől a Felperest.

A Kúria álláspontunk szerint megsértette az Alaptörvény XXII. cikkét is, méghozzá akként, hogy egy társasházon belül az emberhez méltó lakhatásnak az is követelménye, hogy egy társasházi tulajdonostárs annyit és csak annyit fizessen közös költségként a közös tulajdon fenntartásáért, amely őt arányosan terheli és ne kelljen mások – azaz a közös költséget nem fizető tulajdonostársak – helyett (is) fizetnie, ezáltal saját anyagi helyzetét ellehetetleníteni az óhatatlanul előálló többletfizetési kötelezettsége révén, ezáltal lemondani kénytelen lévén a saját lakhatása emberhez méltó körülményeinek fenntartásáról, esetleg fejlesztéséről, korszerűsítéséről, emberhez méltó lakhatóbbá tételéről.

A Kúria álláspontunk szerint megsértette az Alaptörvény XXIV. cikkét is, méghozzá akként, hogy az semmiképpen nem minősíthető a tisztességes eljárás szerint ügyintézésnek, ha akként történik meg egy felülvizsgálati kérelem elutasítása, hogy a hatóság – jelen esetben a Kúria – az elutasító indokot akként fogalmazza meg, hogy mintegy kinyilatkoztat: „...a közös költség tartozás megfizetése nem ingatlan tulajdonára vagy ingatlant terhelő jogra vonatkozik, és nem tekinthető ingatlanra vonatkozó jogviszonyból eredőnek sem, mivel ebbe a körbe azok a perek tartoznak, amelyek eredményességük esetén az ingatlan jogi helyzetét befolyásolják.” Ez az érvelés azon túl, hogy csak konklúziót tartalmaz, semmilyen vonatkozásban sem jelöli meg konkrétan az ingatlan jogi helyzetét befolyásoló pereket, holott ha valami befolyásolhatja egy ingatlan tulajdonjogát, akkor éppen a közös költség fizetési kötelezettséget megállapító ítélet, amely jogerő és annak végrehajtása esetén még az ingatlan tulajdonjogát – tulajdonosi jogi helyzetét – is befolyásolhatja, hiszen árverés útján annak új tulajdonosa lehet!

4. Azzal, hogy a Kúria – a 271. § (2) bekezdésére hivatkozással, a jogszabály téves értelmezésével – a felülvizsgálati kérelmet elutasította, megsértette az indítványozónak a Pp. 270. § (2) bekezdésében és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogát, mert elzárta az indítványozót a jogorvoslatként még igénybe vehető felülvizsgálati kérelem lefolytatásától. A Kúria végzése ellen pedig már nincsen helye jogorvoslatnak.

Tisztában vagyunk azzal, hogy az Alaptörvény 28. cikke nem tartalmaz közvetlen jogot az állampolgárok felé jogérvényesítésre, de mégis az a véleményünk, hogy amikor az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése biztosítja a jogorvoslatra vonatkozó jogot, akkor ez teljesen nyilvánvalóan csakis olyan bírósági eljárásban érvényesülhet, ha az megfelel az Alaptörvény 28. cikke előírásainak is, amely azt rögzíti, hogy „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

A közös költség tartozással kapcsolatban jelen esetben a „józan ész” azt diktálja, hogy az egyértelműen az ingatlanra vonatkozó jogviszonyból ered. Álláspontunk szerint a Kúria az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében a Felperes javára biztosított jogot az Alaptörvény 28. cikkének nem megfelelő alkalmazásával is megsértette.

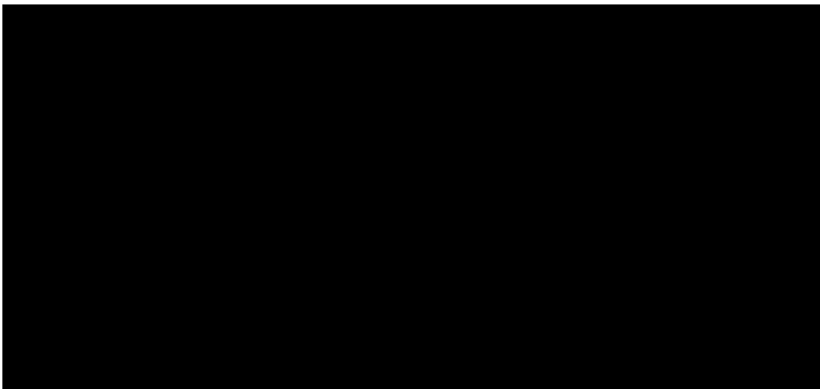
Mindezek alapján álláspontunk szerint a Kúria hivatkozott végzése azért is Alaptörvény-ellenes, mert olyan jogorvoslat lehetőségétől fosztotta meg az indítványozót, amely jogorvoslat (jelen esetben a Kúria ítélete) a támadott döntés megváltoztatásához (reformatórius döntés) vagy hatályon kívül helyezéséhez (kasszációs döntés) vezethetett volna.

5. Figyelemmel arra, hogy a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Pfv.I.21.351/2015/2. számú végzésével elutasította, így az indítványozó valamennyi jogorvoslati lehetőségét kimerítette.

6. Az ügyben felülvizsgálat a Kúria előtt nincs folyamatban, perújítás kezdeményezése nem történt.

7. Indítványozó kijelenti, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítvány nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá. Az indítványozó kijelenti továbbá, hogy a jelen alkotmányjogi panasz indítványban szereplő adatok nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Kelt: Budapest, 2016. január 28.

Mellékletek:

1. Jogtanácsosi igazolvány másolata
 2. Érintettséget alátámasztó dokumentumok: a Békési Járásbíróság 3.P.20.332/2014/14. számú ítélete; a Gyulai Törvényszék 2.Pf.25.089/2015/5. számú ítélete; a Kúria Pfv.I.21.351/2015/2. számú végzése
-